

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGETES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is czimzendő.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.
Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

Tűzoltóink ünnepén.

Holnap hétfőn, e hó 25-én ünnepli meg önkéntes tűzoltó egyesületünk 25 éves fennállásának emlék-ünnepét, melyhez a számos vendégek és bajtársak már ma vasárnap érkeznek városunkba.

Legyenek első sorban is ők üdvözölve e város vendéglátó falai között s legyenek azután üdvözölve derék tűzoltó-egyesületünk vezetői és összes tagjai!

Huszonöt év egy egyesület életében elég hosszú korszakot képez arra nézve, hogy történelemmel birjon, hogy mint ezt tűzoltó egyesületünk is teljes joggal teheti, méltó büszkeséggel emlékezessen meg a multról és tekinthessen jogos önérzettel a jövőbe.

Ezen egyesület, dacára a tömérdek nehézségeknek, melyekkel már alapítása első éveiben és későbbben is megküzdnie kellett, derekasan állotta meg helyét mindkoron és szívós kitarással, a nemes emberbaráti czél iránti buzgó egyszerűséggel sikerült elérnie a ma napság már konsolidált egyesületi állapotot.

Hervadhatatlan érdemeket szereztek e körül a régiek, de a mostaniak is.

Az egyesület 1873. évi július havában alapított néhai Lovag Berks Lothár, a Geramb Unio akkori képviselője és nyug. alezredes kezdeményezésére, ki az egyesület első elnöke is lett. A működő tűzoltók első parancsnoka pedig Bernhard Adolf városi tanácsos volt, ki azonban csakhamar Lovag Berks Lothár visszalépése után az egyesület elnökévé lett és azóta e tisztet odaadó buzgalommal, fáradhatatlan tevékenységgel viseli és így az ő neve és üdvös ténykedése leginkább van összenőve az egyesület negyedszázados multjával.

T Á R C Z A.

Szól a jel!

A selmeczi önkéntes tűzoltóság 25 évi fennállásának ünnepe alkalmából.

Szól a jel, de nem hi küzdelemre;
Nem kondul riasztó vészharang;
Ünnepelni gyűjt a kúrtrivallás,
Ünnep hívó hirnöke e hang.
S a tűzoltók lelkesült kebelrel,
Örvendezve gyűlnék össze mind,
Mig feléjük üde koszorúval
Negyedszázad méltánylása int.

Nem haszn, mi őket összetartja;
Nem önérdék tűzte ki a czélt;
S messzeszálló hír szárnyára kapni
Egy se vágyott, egyik sem remélt.
A mi őket egy kapcsolba fűzte,
Az magasztos, fenkölt érezt;
Hisz mi őket egyívé sorozta:
A legtisztább emberszeretet.

Küzdeni a lángok özönével
Hányszor hívta őket már a jel;
S álomból kikelve is követték,
És rohantak bátran, — teltre fel! —
Itt a vésznek gyorsan vetni gátát,
Menteni olt emberéletet,
Melyre már a kihalálnak szárnya
Lélekostlató homályt vetett.

Bernhardt Adolfot a főparancsnokságban Marsalkó Gyula követte, kinek főparancsnoksága alatt hatalmas lendületet nyert a működő önkéntes tűzoltók csapatja, melyben a kollegialis szellemet ő tudta feléleszteni és fenntartani. Főparancsnokságához fűződik a fejlődés, izmosodás, felszerelésekben való gyarapodás és a magyar vezényszó behozatalának korszaka.

Első gyakorló mester: Huber József városi tornatanító volt, ki megvetette alapját tűzoltóink ügyességének, gyakoroltságának, mint ezt több szomszédos tűzoltó egyesületnél is tevé.

Az egyesület alakulásának első éveiben az akad. ifjúság kebelében is mint bár különálló, de nagyjából mégis az egésznek keretébe beillesztett tűzoltói csapat alakult, mely idő folytaival megszűnt és — elég sajnós — a mai napig sem volt többszöri kísérletezés dacára, visszaállítható.

Egy időben a kereskedelmi ifjak is külön tűzoltói csapatban tömörültek, de ez sem volt állandó.

A városi önkéntes tűzoltóság mellett csak egy tűzoltóság tartotta meg állandó jellegét, ez a kincstári bányamunkásokból alakított tűzoltóság, melynek első parancsnoka Cseh Lajos kir. bányatanácsos volt; a kincstári bányász-tűzoltóság ma is fennáll és már nem egyszer adta tanujelét bátorságának és ügyességének.

Visszatérve a városi tűzoltó egyesület alapítására, még felemlítjük, hogy az egyesület első jegyzője D. Boleman Lajos akkor törvényszéki aljegyző, mostani besztercebányai kir. törvényszéki elnök volt.

A tűzoltói intézmény izmosodásában és különösen a mostani felszerelés beszerzése és szertári kezelése körül az utobbi években ér-

S huszonöt év zajlott le azóta,
Hogy a zászlót híven követik;
S leng a zászló; lengjen is vidáman;
Büszkén nézhet rája mindenik. —
Szól a jel, ünnepre hívogatva;
Szól a jel! Ünnepre fel tehat!
S legyen üdvöz a testvéri frigyre
Messzi földről eljött jó barát.

Legyen üdvöz az a drága bajtárs,
Kit hasonló férficzél vezet,
S örömmünkben együtt ünnepelni
Tiszta szívből fog testvéreket.
Szent legyen a fogadás, hogy mindig
Résen leljen, hogy ha „szól a jel,”
S az legyen a jelszó tűzbe, vészbe
„Csak előre bátran, teltre fel!”

Abai Ottó.

A tüzről.

— A „Selmeczbányai Hetilap” eredeti tárczája. —

Ki ne ismerné a tüzet?! A tűz a gondos asszony szolgálattevő szelleme, a takaréklüzhely vaslemeze alá szorítva; a tűz az ipar egy hatalmas segítője, mely gépeket hajt, az érzeket idomíthatókká teszi, mindenütt nélkülözhetlen; a tűz oly tényező, mely nélkül visszasüllyednének a kőkorszak kezdetlegességébe.

A tüzet ismeri gyermek és agg, a művelt európai s Ausztrália vad bennszülötte; mi, kiknek némi fogalmunk van a vegytanról, azt is tudjuk, hogy a tűz nem más, mint éghető anyagok hőkifejtés és tüztűnetek mellett való gyors élenyülése (oxidálása).

demeket szerzett magának Greguss Antal tb. alparancsnok, volt alparancsnok és szertárnok is.

De a legteljesebb elismerésre számíthat e téren a város régibb és újabb vezetősége, a városi tanács és a törv. hat. bizottság, melyek karöltve buzgókodtak azon, hogy bár áldozatok révén, ez egyesületet a mostani nivóra emeljék az által, hogy a költséges, de okvetlenül szükséges felszerelések beszerezhetők legyenek. Mi meg is történt.

Jelenleg is az egyesület élén Bernhardt Adolf mint elnök áll. A csapat főparancsnoka Pauer János, alparancsnoka pedig Csányi Ottó. Mind oly férfiak, kikről elmondhatjuk, hogy ez egyesület vezetősége jobb és hivatottabb kezekbe alig kerülhetett volna.

Ki kell emelnünk, hogy az egyesület zászlóanyja özv. Ocsovszky Vilmosné szül. Markovich Mária, boldogult férjével, volt polgármesterünkkel egyetemben mindig mély rokonszenvennel viseltetett a tűzoltóság ügye iránt és hol lehetett, ezt tettel is kimutatta.

Az ünnepi koszorúból tehát e nevet sem szabad kihagynunk!

Valamint emlékezzünk meg azon bajtársakról is, kiket a halál szólított ki a sorból.

És most igaz szívből fejezzük ki azon benső kívánságunkat: viruljon ezen egyesület erős alapokon nyugvó utjain továbbra is! Ne szűnjék meg soha sem a nemes, humánus czél iránti lelkesedés!

Az ünnepély programját jónak látjuk e helyen röviden ismételni: ma vasárnap d. u. és este a vendégek fogadtatása zeneszó mellett a pályaudvarban. A vendégeket Bernhardt Adolf elnök üdvözli az egyesület nevében. Az esti sötétség beálltakor zenés fáklyásmenet főispánunk tiszteletére. Gyülekezés a Vigadó melletti téren s azután felvonulás a főispáni lak elé.

És e tudományjal rettenetes okosak vagyunk s még azt sem tudjuk, miben rejlik lényegileg az a tüztűnet?!

Mert mi meg nem elégszünk ám avval a „nesze semmi, fogd meg jól” magyarázattal, hogy az égő test tömegei akkor fényizzó állapotban vannak. De hát mi az a fényizzás? Mi az, mily titkos erő idézi azt elő?! Látjuk megjelenését, tudjuk gyakran az okát, de nem tudjuk, nem ismerjük lényegét.

Oly rejtélylyel állunk szemben, melynek megértésére gyöngye emberi elménk nagyon is korlátozott. Legyen bár a tűz a villamosság gyermeke, jelenjék meg előttünk szikra, menyecskeszemű parázs, csendes lobogó tűz, vagy zúgó, az eget ostromló láng alakjában, csodálnunk kell a természet eme óriás erejét, mely alkotni s pusztítani tud egyaránt.

Hogy jutott az ember, e gyöngye lény, amaz isteni erő birtokába?! Megleste-e a villámot, midőn ez lecsapott a haragvó ég felhői közül s a lángra gyulladt szálfá zsarátokából elmerészelté venni a maga részére az égről szakadt tüzet?! Vagy a föld méhéből előtörő láva adta neki hatalmába e szellemet, mely békókba verve, az embert nagygyá, hatalmassá teszi, de békóiból kiszabadulva, ádáz ellenségként ront minden ellen, mi emberi, amihez az ember jogot tart, vagy jogot tartani vél. Pusztít, emészt, a merre libbenő, lobogó lángszárnya csak csaponghat. Kicsap a tetőn s mig szikrakévéit fel-felzúgva, sivitva elkapja a szél, addig ropogva, pattogva rombolja a láng talapatát, s omlik a fal, tódul a gyilkoló füst, elfojtva a

A városi dal- és zeneegylet is közreműködik. Üdvözlő beszédet mond a tűzoltóság és a polgárság nevében Pauer János akad. titkár tűzoltó főparancsok. A fáklyásmenet után ismerkedési estély. Holnap hétfőn d. e. isteni tisztelet a Szent Katalin templomban s azután a városi vígadó kertjében, esetleg nagy termében ünnepi közgyűlés, mely után, körülbelül 11 óra tájban d. e. lesz a nagy diszgyakorlat bemutatva a főtéren. A gyakorlat feladata: a városi elemi iskola épületben lör ki a tűz és a lángok a szél által a Sembery ház felé lesznek kergetve; tehát ezt és a szomszédos veszélyeztetett házakat kell menteni és a tüzet lokalizálni. A mult hétfőn bemutatott és jól sikerült próbagyakorlatból ítélve a diszgyakorlat pompásan fog sikerülni és míg igen érdekes látványt fog nyújtani, addig fényes bizonyosságot fog tenni tűzoltóink gyakorlottságáról és ügyességéről is.

A nagy gyakorlatokon a bányász-tűzoltóság 20 tagból álló és a bélabányai tűzoltóság csapatja is fog részt venni. Ugyan az napon fél kettőkor d. u. közébed, kedvező időjárás esetén a Vigadó kertjében, kedves időben a vígadó nagy termében. Este bál a Vigadó összes helyiségeiben, melyre különösen felhívjuk elite közönségünk figyelmét is, hogy azon részt vegyen és alkalmat nyújtson a főispáni pár ő méltóságainak és a Hontból érkező előkelő kedves vendégeinknek a megismerkedetésre. Felemlítjük itt, hogy a termék gyönyörűen lesznek disztelve és a zenét Balogh Laci teljes zenekara fogja szolgáltatni. Kedden a vendégek és idegen bajtársak elkísérése. — Végül felemlítjük, hogy az elszállásoláslól kellőleg van gondoskodva, valamint a rend fenntartásáról is.

A ki bár mily utbaigazítást kíván, vagy meghívásokra igényt tart és nem kapott volna, forduljon a tűzoltó őrszobában állandóan működő rendező bizottsághoz.

Figyelmeztetjük közönségünket, hogy holnap hétfőn délfelé a gyakorlatokhoz riadó tűzjelzés fog fuvatni, melytől tehát ne ijedjen meg senki.

Az erdészeti pályáról.

A mult évi október 24-diki becses lapjában az akadémiai év kezdete alkalmából egy cikk jelent meg „az erdészeti pályáról“ címmel, mely csak az egyik oldalról világítja meg azt az ismeretlen komor labirinthust, melybe annyi járattal, sokat remélőt csal be az egyenruhá, vagy az erdész életéhez képzelt „regényesség“. Önnek tek. Szerkesztő ur én akkor megígértem, hogy én is gyűjtök egy szerény mécesest s más oldalról is odaküldöm az őszinte sugarakat, s azt hiszem, hogy tekintve azt, miszerint az akadémiai év végén vagyunk, midőn csillogó reményekkel távoznak valetáns kollégáim az élet titkokat utjára, nem lesz időszerűtlen ez ígéretemet most váltani be.

Azt mondja az említett cikk tisztelt írója, hogy „hivatás kell ide (t. i. az erdészeti pályához), vagy egy privát állás“.

menekülő jaja; a szél bekap a felsüvöltő tűz lángüstökébe, ki-kitép belőle egy-egy foszlányt s viszi tovább a ficsáncoló lángot, mely új martaléknak örül. Vérvörös az ég; az izzó pernyét kavarogva forgatja a fölsérbe csavarodott légáram; azt hinnéd a pokol torka nyilt meg, honnét az elkarhozottak szivrendítő panasza hangzanak fel.

Van-e erő, van-e hatalom, mely e bösz démonnak gátolag útját tudja állni?!

Van!

Egy ragyogó ábrázatu angyal kiterjeszti kezét s felébreszti az emberek szívében az érzelmek legnemesebbikét, mely segít barátot csinál a még iménti ellenségből, hőst a gyávából, félistent a bátorból; ez a varázshatású érzelem a felebaráti szeretet.

Ne mondja senki, hogy itt is csak a saját érdek teszi kockára életét. Nem, a tűz elleni harcban nem az önzés beszél, de a leglisztább emberszeretet acéllazza az izmokat a nehéz munkára.

Mindenünnen előrohannak az elszánt alakok; fejsze csattog, csákány dönt; kézről-kézre jár a veder, sísteregve ömlik a vizzuhatag a lángok közé; ott elszánt férfiak rohannak az épületbe menteni az esetleg bennszorultakat, kiragadni a jóságot a lángszellem emésztő karmai közül.

A tűz le van győzve; csak felgomolygó fehér füst csap fel még a lángok helyett; s a bátor mentők lucskosan, kormosan, talán égési sebbel, de azon boldogító, felvidítő öntudattal hagyják el a vészhelyet, hogy megfeleljenek a legszentebb törvénynek, a felebaráti szeretet magasztos törvényének.

Ha babér illeti a hőst, ki a csaták zajába rohan, s nem kimélve véré, semmibe sem véve életét, az ellen sorait öldöklő fegyverrel ritkítja: annál inkább illeti meg babér azokat, kik a vészharang kondulásakor, a hívó jelre otthagyják a nyugodt családi tűzhelyet,

Tiszta aranyigazság, de az utolsó szava ragadta meg figyelmemet s miután a tisztelt cikkirő kijelentette, hogy tisztán csak az államerdezteti szolgálatról szól, én kijelentem, hogy tisztán a magánérdőtisztli viszonyokról szölok, de el nem kerülhetem, hogy használt kifejezést egy-két helyen esetleg ne ismétljem.

Elvégezzük az akadémiai, melyre csak főgymnasiumi, vagy főreáliskolai érettségivel mehetünk; elvégezzük azt a tanulmányt oly nehézséggel, „melylyel bármely egyetemmel, vagy akadémiai elvégezhetünk volna“, s tettük ezt lelkesültséggel, mert sarkalt „a remény gondolata, hogy e tanulmány bevégeztése után biztos és tisztességes állásba jutunk.“ Kilépünk az életbe, beállunk egy uradalom szolgálatába a legszebb reményekkel s rövid idő alatt tapasztaljuk, hogy az erdőtiszt az uradalmak szolgálatában — tisztelet nagyon csekély kivételnek — az utolsó ember.

Nem akarok nagyon kényes térre lépni s ez okból az „utolsó“ jelzőt én csak jogköre nézve értem. Nem is igen akarok a csekély számu papi uradalmakról, vagy egyéb, nem tisztán egy birtokos szabad kezében levő rendezettebb uradalmakról szólni, hanem csak a szoros értelemben vett magánuradalmakról.

Magyarország mágnás világának, kivált a hitbizományi erdőbirtokosoknak legnagyobb része az erdőt egy ráerősokolt tehernek, szükséges rossznak tartja, de azért akadémiai végzett erdőtisztet tart, mert például hitbizományiál a törvény parancsolja s egy fáradalmas, szép, de nehéz pályát végzett erdőtisztet alárendel egy esetleg pár gymnasiumot s gazdasági iskolát végzett gazdatisztnak, mert az utóbbi holdanként pl. 8—10 forintot produkál, míg az erdő csak 1, vagy 2 forintot hoz. Gazdatiszt beleegyezése nélkül az erdész nem fogadhat pár napszámot, melylyel a csemetekertben előforduló „pénztelen, halátlan“ munkát végeztesse. A legszebb fiatalosba, — ahol arról a törvény külön nem gondoskodik — belehajtatja a gazdatiszt a legelő jóságot, s az erdész szívzaggatva nézi, mint legeli le a marha, juh, vagy ló az ő reményét és büszkeségét.

Mit szóljon ehhez az erdőtiszt önérzete? Fölvegye a harcot egy egész gazdatisztli karral szemben, melynek ő alá van rendelve — elhagyhatja, úgy lehet, a szolgálatát s mehet új állást keresni, hogy családját fenn tudja tartani; vagy nem hagyja el szolgálatát s akkor meghunyászkodva köszön még a pásztornak is, ki oly kegyes volt az állatokat behajtani a szép fiatalosba, s nem akarek keserő humorral ölni, de talán még jó étvágyat is kíván hozzá. Világos példát tudnék erre felhozni egy nagy és mondhatom meglehetős rendezett, de az erdészetét még mindig kellőleg nem méltányló uroalomból, hol felszólalásunkra az volt a válasz: „Marad ott még erdő elég, nem fagyunk meg a télen“.

Vegyünk egy más esetet. Az erdőtiszt kezelése alatti erdőben elszórtan vannak minden vágásterületen szép értékes tölgyfák, melyek a holdankinti jövedelmet szépen emelik. Az erdőbirtokos megszorul — ez nem

végét velik a szórakozás perczeinek, s elszántan küzdeni indulnak a felszabadult természeti erő megdöbentő hatalma ellen. Babérkoszoru illeti meg azon derék tagjait a társadalomnak, kik nem hitvány bérért, nem haszonlesésből, még csak nem is dícsvágyból, csupán csak önzetlen felebaráti szeretetből teszik kockára életüket embertársaik életének, vagyonának megmentésére, s kiknek igénytelen, a nemes elhatározást szerényen jelző elnevezésük: *önkéntes tűzoltók*.

Az önkéntes tűzoltóság intézménye a humanizmus legszebb győzelmei egyikének diadaljele.

Míg ilyen fennáll, nem kell kétségbe esnünk az emberiség sorsán, nem szabad arról panaszkodnunk, hogy az emberek szíve fásult minden nemesebb, minden magasztosabb iránt.

Még magaszan lobog, és hadd lobogjon is, az a láng, mely ily magasztos célu egyleteket alkot, a nemes lelkesülés lángja; ragyog még a tiszta felebaráti szeretet éltető napja, s nem engedi, hogy a fásultság, a könyörtelenség homálya burkolja be az emberiség egét. Hol az önkéntes tűzoltóság zászlóját lengeti a szél, ott nem földi hatalom emeli büszke jelvényét; ott nem gyilkos, emberirtó harc öldöklő démona, nem nagyravágás szelleme lebeg a kibontott zászló felett, hanem az emberszeretet könyörületes, életmentő, nyájas arcu nemlője, mely közös kapesot fűz az emberek közé, a szeretet kapesát. S ha „szól a jel“, tette, harcra híván a tűz ellen, kinek a szíve nem dobogna fel melegen azokért, kik e jelt követik; kik embertársukért rohannak a gomolygó füst fojtogató sötétje, szíporkázó lángok, roskadozó gerendák rémitő zürzavarja közé?! Babérkoszoru illeti meg őket, mely ha nem is köríti homlokukat látható alakban, de minden ember őszinte érzelmeinek hervadhatlan leveleiből fonódik számukra.

ujság — pénz kell neki. Kiszedeti az értékebb fákat egyszerre, kap értük például 30—40,000 forintot. S most az erdő évenként 3—4 frt helyett holdanként 1 forintot hoz. Vége az erdőtiszt nyibusának ily helyen is; az erdő nagyon csekély tiszteletben fog ezen-tul részesülni a kezelőjével együtt. „Meghalt a gyerek — oda a komaság!“

Eltekintek attól, hogy oly uradalom, melyben még szakképzett erdőtiszt nincs, nagyon sok van, s bár az öreg, tapasztalatilag képzett erdész az erdészeti téren a jártasság kincsesbányájával rendelkeznek s tollam csak tisztelettel írhat a legtöbbről; majdnem általánosságban az akadémikus fiatalembernek esküdt ellensége. Ez nem volna nagy baj, esetleg némely esetben előny az ambíció emelésére; de van ám olyan erdőtiszt (?) is, aki az uraságja ruháját porolta 5—6 évig, azután „jáger-segéd“ lett, s a nélkül, hogy konyitana az erdészhez a kor torzszülöttjének tartja. s az akadémikus erdészt a ma torzszülöttjének tartja.

Hát még a vadászat! Egyébként magánuradalomban majdnem kivétel nélkül az erdésznek, vadásznak is kell lennie. No de erre már a szó legszigorúbb értelmében születni kell. Az majd mindnyájukban megvan, — hiszen sokan jöttek a vadászat kedvéért erre a pályára, legalább régebben — hogy szeretünk vadászni. Eljár az ember egész nap anélkül, hogy elfáradna, mert serkent a szenvedély; de hogy a grófja számára kinyomozza, hol tartózkodik ez vagy az az erősebb szarvas, vagy hova szokott kijönni legelni ez, vagy amaz erősebb őz, azt már nem mindenki, mondhatnám roppant ritka ember teszi passzióval. Pedig ritka hely, hol az erdőre annyira értene ehhez, hogy ezt a „fontos“ feladatot rá lehetne bízni. Ez fontosabb, mint a fatömeg kiszámítása — magán uradalomban.

Vagy ahol nagy fáczányos van s évenként nagy vadászatok tartatnak, s ha ilyenkor ő méltóságainak nem jól repül a fáczán, az erdőtisztet kapja le a lábáról a magas vendégek előtt, mert nem jól vezette a hajtást.

S hogy kollégáimat a magánuradalmi szolgálat felől még jobban informáljam, szükségesnek tartom felemlíteni azt a tényt, hogy nem ritka az oly rendszer sem, a hol a „titkos tanácsosi“ szerepet a szolgaszemélyzet egy besugásra alkalmas tagja viseli. S ha most az uraságja előtt jó színben akar feltűnni a gazdatiszt, vagy erdőtiszt, úgy ajánlatos az ily belső emberekkel „jó viszonyban“ lenni; s mivel erre már intelligens ember nem igen hajlandó — természetesen, hogy a „magas kegy“ is az ennek megfelelő fokra redukálódik.

Tudnék még számtalan ily visszataszító esetet felhozni, de azt hiszem, egy kis információnak ennyi is elég. Nem is említem, mily kevés az oly uradalom, a hol nyugdíj is van; pedig az nagy kérdés. Nem kell tehát oly megnyugtatónak venni a privát állásra való utalást, hanem igenis hivatás kell ide, semmi más! És ép ennek a hiánya okozza azt, hogy az I-ső éves erdészeknek beirakozottak száma jelentékeny percenittel mulja felül a végzettek számát, a mi más pályákon, azt hiszem, nem oly nagy. Ez érthető is. A kik katonai, mérnöki, jogi, orvosi, vagy bármely más pályára lépnek, azok ezen pályáknak általános elterjedtségénél fogva mind tisztában vannak avval, hogy mi lesz a teendőjük általában, de a mi pályánkon: az erdészeti ez nem igen állítható. A mi pályánk még nem oly elterjedt, illetve nem oly általánosságban ismert, mint az előbb említettek. Tul regényesnek képzelik az erdészeti pályát sokan s a vadászat az a mi legjobban esábitja e pályára lépőket. Természetesen nagy a csodálkozás, mikor a vadászterület térképe helyett az I. és II. projectio síkot s a „duplapuska“ helyett az integrál és differentiál jel kerül az ily pályát vesztett kezébe. — Evvel bizony nem lehet nyulat löni. — Erre jönnek a „schvengolások“ az akadémiaiól, a pályacserélések stb.

Nem akarom azonban az itt felhozottakkal lerontani a magánuradalmi szolgálók esetleges nyibusát. A ki reményt érez e téren jövő elérésére s erőt érez e nehézségek leküzdésére, az menjen csak magánuradalomba; de vegye figyelembe, az itt elmondottakat, nagyon komolyan vessen számat önmagával, nehogy önmaga kárán tanuljon s esetleg későn; a kit pedig a hivatás hozott e pályára, az maradjon hozzá hű, legyen kitaró, munkás szakember azon vigasztaló önérzettel, hogy szakunknak meg jövője van, e téren működőkre pedig még nagy feladat vár, csakhogy manapság még nem hányják rajta lépten — nyomon az érdemjeletet. Itt még nagyon nehéz érdemekre szert tenni, de mivel nehéz, azért magasztosabb is!!!

Ezeket, mint tényeket ohajtottam, mélyen tisztelt Szerkesztő Ur, becses lapjában az érdeklődők tudomására hozni. Ennek egy betűje sem elmékedés, ez száraz valódi tény!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hírek.** *Farbaky István* orsz. gyűl. képviselőnk a tűzoltói ünnepélyhez városunkba érkezett. — *Händel Vilmos* ág. evang. fősperes Mária-badba, *Kachelmann Ferenc* kir. bányatanácsos Karlsbadba, *Ács József* Brusznó fürdőbe utaztak. — *Krausz Kálmán* főkapitány tegnap, szombaton visszaérkezett. — *Bencze Gergely* kir. erdőtanácsos akad. tanár Futásfalvára (Erdély) utazott.

— **Nagy idők egyik tanuja halt meg** Hodruson a múlt héten, *Bulla István* volt 48-as honvéd tával. A volt szabadságharcost méltó diszszel temették el, mit lehetővé tett az ottani nyaraló közönség közölt Lindmayer János rendőrfogalmazó által megjelent gyűjtés. A nyaralók két gyönyörű koszorút is helyeztek a régi honvéd ravatalára és nagy közönség kísérte ki koporsóját. Az elhant lánál a fiatal tartalékosok sorzúzet adtak.

— **Horváth Béla főispánuk** ma, vasárnap érkezik neje *Ó méltóságával és Rózsika nővérel* városunkba. Velük jönnek: *Laky Károly* cs. és kir. kamarás és neje, *Hajdún Károly* fővárosi ügyvéd és három leánya, *Schiller Antal* kir. körjegyző és neje, *Berko* ipoly-sági gyógyszerész és neje, *Sántha Béla*, *Pongrácz Elemér*, *Nikora*, *Hédervár* és még többen, kik mind annyian a Felső-rónai villatelep iránt is érdeklőknek s nem lehetetlen, sőt valószínű, hogy egyik-másik közülök nyaralót fog építtetni ott.

— **Halálozás.** *Trauer Gyuláné* szül. *Csiszti Emma*, *Trauer Gyula* kereskedő neje tegnap, szombaton rövid szenvedés után meghalt. Holnap, hétfőn temetik el.

— **Hoffmann Sándor temetése** nagy részvét mellett ment végbe múlt hétfőn délelőtt. A tetem Kőpatakon szenteltetett be és a hegybányai temetőbe lett eltemetve. A temetésen részt vett családtagok, rokonok és ismerősök 40 kocsiiban követték a szebbnél szebb koszorúkkal elhalmozott koporsót. *Cziglan Gyula* bakabányai jegyző igen szép bucsuzató beszédet mondott, mely a jelenvoltakat a könnyekig meghatotta. A temetésen képviselve volt városunkon kívül, *Bakabánya*, *Bagonya*, *Gyekés*, *Bacsófalva*, *Álmás*, *Bát*, stb. községek és az egész vidék is, csak a honti centrum s illetve Hontmegye törv. hatósága, melynek a boldogult pedig egyik tevékeny tagja volt — hiányzott mi némi feltűnést keltett! A közszertetnek, becslésnek és nagy népszerűségnek örvendett, aggkora daczára még ép erőben állott öreg ur halálát tyukszeméből következő vérméregzés okozta, mely kicsinyek látszó bajt az öreg ur figyelembe sem vett s mire orvost hívtak hozzá, már késő volt.

— **Házasság.** *Markus Frigyes* selmeczbányai kir. bányaindulóigazgatóság irodatiszt házasságot kötött e hó 18-án *Pohl Ilonka* kisasszonnyal, *Pohl* gépész kedves leányával.

— **Előléptetés.** A m. kir. pénzügyminiszter *Bárdossy Antal* bányatanácsost a VII. fizetési osztály második, *Hlavaček Kornél* főmérnököt a VIII. fizetési osztály első, *Pelachy Ferenc* mérnököt a IX. fizetési osztály második, s ifj. *Richter Károly* segédmérnököt a X. fizetési osztály második fokozatába léptette elő. — A bányászati üzemi és kezelési tisztviselők léte-mében előlépett: *Schalát József* m. kir. bányatanácsos a VII-ik fizetési osztály első fokozatába.

— **Legfelsőbb megkegyelmezés.** *Weisz Károly*, a selmeczi *Weisz* testvérek egyik fivére 12 és fél év előtt mint katonai, szolgálati fegyverrel lelőtt kinczóját *Czesznák, Cerova Korpona* mellett községből származó szakaszvezető s azután önmaga ellen fordította fegyverét de az öngyilkosságban megakadályozták. Erről akkoriban a lapok kimerítő tudósítást hoztak. Telttéért 20 évi katonai várfogságra ítéltetett és ebből 12 és fél évet a komáromi katonai fegyházban ki is töltött. Illés községben lakó szüleinek többszöri sikertelen kérelmezése után végro most sikerült szerencsétlen fiuk részére a legfelsőbb megkegyelmezést kieszközölhetni. *Weisz Károly* már haza is érkezett mint szabad ember, a ki vétkezett és ezért is szörnyen megbűnhődött. Képzhető mily érzelmekkel fogadták a szülők gyermeküket, a testvérek testvérüket szerető karjaikba. De áldják Felső-rónai urunkat és királyunkat is, kinek legfelsőbb kegyelméből 7 és fél évi nehéz szenvedés lett engedve ez esetben, mely hosszú időre terjedő megkegyelmezés a komáromi katonai fegyenczek között az első eset.

— **A tűzoltói egyesület közgyűlésén,** mely múlt vasárnap tartatott meg, szertárnokká *Horváth József* kéményseprő mester, segédtisztá *Oszvald Gusztáv* és századjegyzővé *Nemes Oszkár* lettek megválasztva; a többi tisztviselők a régi maradtak.

— **Az akadémiák könyvtárába ismeretlen uton-módon** belekerült a *Zimándy-Zelenyák-léle Kossuth* gyalázó szennyirat. A köri választmány javaslata a legutóbbi közgyűlés egyhangulag elhatározta, hogy a könyvet elégeti. A határozathoz képest a f. hó 21-én tartott választmányi gyűlés végén elnök a könyvet a tagok jelenlétében megsemmisítette.

— **Élet veszélyben forgott** e hó 18-án d. e. a *Fizély-féle* uszodában *Fischer Irén* k. a. Budapestről, ki alyjával itteni rokonait jött meglátogatni. Az illető ugyanis nem ismerve az uszoda berendezését és nem figyelve a felírásra, saját vigyázatlanságából az uszodának azon részébe ment, a mely csak uszóknak van fenntartva és így jóval mélyebb a nem uszóknak szánt résznel. Már-már fuldokolt és eszméletét veszíté, a midőn az ugyanazon időben ott fürdő *Jákó Gyula* kir. főbányamérnök neje, saját életének veszélyeztetésével, mert a fuldokló belekapaszkodott görcsösen, egy másik fiatal hölgy segítségével kimentette. Már boesánatot kérünk, akárhogy tiltakozott is *Jákó Gyuláné* ő nagysága e bátor, nagylelkű tettének nyilvánosságra hozatala ellen, azt el nem hallgathatjuk. Megemlítjük egyben, hogy az uszoda berendezését vagy vezetését ez esetért absolute okozni nem lehet, mert a veszélybe került nő saját vigyázatlansága okozta a bajt.

— **Az országos bányászati és kohászati egye-
vület ez évi közgyűlését** Pécselt tartja meg szeptember hó 9-én. E közgyűlésen a bányászatra beható fontos kérdések, a többi között „a bánya- és kohászati tisztviselők minőségét szabályozó törvényjavaslat és a bányászati akadémiának újraszervezésének kérdése” kerülnek tárgyalás alá, tehát olyan kérdések, a melyek a magyar bányászati jövőjére nézve a legnagyobb fontossággal bírnak azért kell, hogy minden magyar bányász, ki szakját és hazáját szereti, ehhez hozzá-
szóljon. A közgyűlés munkarendjét illetőleg, a választmáng a következő Programban állapotott meg: 1. Elnöki megnyitó és a bizottságok üdvözlése; 2. Emléke-
rnek átnyújtása; 3. A titkár beszámoló jelentése, az egyesület múlt évi működéséről; 4. A pénztáros jelen-
tesse; 5. A pénztárt vizsgálo bizottság jelentése és ennek alapján; 6. A felmentvény megadása; 7. A mino-
sítési törvényjavaslat tárgyalására beküldött bi-
zottság elnökének jelentése; 8. A selmeczbányai zottság elnökének jelentése; 9. A selmeczbánya bányászati akadémia újja szervezése tárgyában ben-
nyújtott javaslat tárgyalására kiküldött bizottság eln-
ökének jelentése; 10. A jövő évben megtartandó közgyűlés székhelyének megállapítása; 11. Az osztályok javaslatainak tárgyalása; 12. Tisztújítás. 13. Az 1899-
évre vonatkozó költségeloirányzat megállapítása, 13. Esetleges indítványok és javaslatok; 14. Az ülés ünne-
pélyes berekesztése.

— **Balesetek.** *Mihalszki J. steffultói* bányamunkás cseresznyeszedés közben egy magas cseresznyefáról lezuhant és ballábanak czombján sulyos törést szenvedett. Beszállították a bányakerületi kórházba, hol ápolják. — *Szpevak kecskési* molnárnak 22 éves fia múlt szerdán egy gerendát akart szekeréhez láncszal kötözni, a mikor is az egyik végén már megkötött gerenda másik végét valahogy eleresztette és ez tarkóját oly erős csapással érte, hogy második nyak-
csigolyája nyomban eltört. A sulyosan sebesült két hó alatt gyógyítható lesz.

— **A vasutnak** *Selmeczbánya* és *Garamberzenecze* közötti rendes, tehát széles vágányú való átalakításáról múlt számunkban közölt hírlünket a maga tel-
jességében fenntartjuk és erről már legközelebb lesz alkalmunk a nagyon is megbízható helyről tudósítást hozhatni. Addig is csak azt hozzuk fel, hogy az ipolyvölgyi vasutnak széles vágányú összeköttetését *Garamberzenecze*vel, hivatalos oldalról is hangoztatták és így voltaképpen a lapunk által közölt tudósítás megzafolva annyival inkább sem lett, mert a rozoga vasuti kocsi csakugyan nem fognak újjakkal kieserül-
tetni. Az előmunkálatok a széles vágányú való át-
idomítás iránt, már legközelebb meg fognak tételni.

— **Az első mentőcsónakot** tegnap boesátolták vizre a *Klinger-táró* tavon. A vizre boesátítás nem ment ünnepélyességgel végbe, hanem a praktikus szerkezetű csónak egyszerűen át lett adva rendeltetésének. Mégis sokan hiszik, hogy e csónak nevet is fog kapni még pedig egy igen előkelő urnó tiszteletére annak kereszt-
nevet és hogy azután e megkeresztelés fog némi ünnepélyességgel meglőrténni.

— **Lövészet.** A folyó hó 17-én megtartott lö-
vészet páratlan sikerrel záródott. Hasonló eredményre az egyesület legrégebbi lövőtárgyai sem emlékeznek. Dacára annak ugyanis, hogy a lövészet csak 1/2-3 óra-
kor kezdődött, a délután folyamán összesen 32 (Har-
minczkettő) mély lövés esett, melyek közül igen sok szép négyes és 3 szögletes volt. — Szinte kedve tá-
mad az embernek ezen kitűnő eredmény okát puha-
tolni, fürkészni. S csakugyan történt ezen délután valami más rendkívüli is, ami a jó kedvet, jó hangulatot ébresztve bizonyára a jó eredményt is hathatósan elő-
mozdította. A legújabb belépett új lövő tag *Matzán Ferenc* ugyanis belépésének és első szögletesének öröme az egybegyűlt lövőket és vendégeket kitűnő ozsonnával, no meg aztán természetesen egy kis jó borral és sörrel megvendégelte, eszükbe juttatván így a jelenlévőknek a régi időköt, midőn minden lövészet ily kedélyesen, jó hangulatban folyt le. A első díjat ez alkalommal *Belházy Gyula*, a másodikat *Seidel Ágoston*, a harmadikat pedig *Liha Antal* nyerte el, valamennyi szögletesre. — A lövészet augusztus hó 7-én és 8-án fog meglartatni, melyen mint halljuk a főispán *Ó Méltósága* is részt fog venni. Reméljük, hogy ez alkalommal városunk polgárai mentül nagyobb számban fognak jelenlétükkel az ünnepély díszéhez hozzájárulni.

— **A szövőgyár hodrusi telepe,** mint jó forrás-
ból értesülünk, továbbra is megmarad, mindazonáltal azon megszorítással, hogy a tanműhelybe tanuló mun-
kásnok ezentul csak kisebb számban fognak felvétetni és ugy az anyag átadása, mint a kész gyártmány át-
vétele a selmeczi szövőgyárban fog eszközöltetni. A hodrusiak e kereseti forrása tehát még sem szűnik meg.

— **Rendőri hírek.** *Többször megbüntetett fiatal* tolvajt fogott el a csendőrség *Vihnyén* múlt szerdán. Az illető *Daubner Richárd* hodrusi származású 16 éves, több rendű lopás miatt hatóságilag körözött ffu. A helybeli járásbírószághoz kísértetett át. — *Streik volt* *kitörőben* az épülő akadémiai palota olasz munkásai között, melyet azonban a hatósági kiküldött *Ertl János* rendőrbiztos erővel fellépése meg csirájában elfojtott. E munkások munkabeszüntetással akartak nagyobb bért kérészakolni. — *Két máramarosi* Gagáról származó izraelita fiut *Abrahamovicz Herman* és *Ignác* testvéreket tolonézoltatta el múlt pénteken a helybeli rendőrség, illetőségü helyükre. A 12 és 14 éves fiuk kora hajlan-
dóságot mutattak a kalandos élethez. — *Sertésvész* tört ki *Bábaszék* Zólyom megyei és a szomszédos *Szent-
Antal* községben. Mindkét helyen a zárlat hatósági lag elrendeltetett.

— **A Hodruson nyaraló idegenek teljes név-
sora:** *Huszár József*, 2 tagból álló családjával *Fiumé-
ből*, *Veith Karolin*, *Léváról*, *Knauz Jakab* magánzó 5 tagból álló családjával *Bpestről*, *Kriegs-Au Nándor*, *lovag* 7 tagból álló családjával *Bpestről*, *Frey Ernő* *Bpestről*, *Kálmán Lipót* 5 tagból álló családjával *Bpestről*, *Blázy Imre*, 4 tagból álló családjával *Veszpremből*, *Fehér Jánosné* és leánya *Szegedről*, *Koricsánszky Gyula* 6 tagból álló családjával *Bpestről*, *Jármay Ármin* *Fiuméből*, *Jármay* nővérek *Bpestről*, *Szántó Ella* *kisasszony* *Fiuméből*, *Senoa Aurél* 5 tagból álló családjával *Bpestről*, *Speidel Bódog* 9 tagból álló családjával *Budapestből*, *Bein Károly* 5 tagból álló családjával *Bpestről*, *Fischer Richárdné* 6 tagból álló családjával *Bpestről*, *Kováts Andrásné* és leánya *Bpestről*, *Reismanné* és 4 fia *Léváról*, *Máriássy Béláné* és leánya *Bpestről*, *Riecsansky Paula* *kisasszony* *Zó-
lyomból*, *Lóblin Ernő* és neje és *Weichherz Mór* csa-
ládjával *Bpestről*.

— **Klasszikusan kitöltött marha passzusok.** *Rendőrkapitányi* hivatalunknál két zamatos marhalevél lett bemutatva. Az egyikben ez foglaltatik: „Az a bi-
zonyos ökör, *Krnisan* János bíró hajtatik *Selmeczre*.“ — A másikban meg ez: „*Mojicska József* vörösszörű borju megvételett.“ — Ó tempora! Ó — boves!

— **A kis állatvásártéri gerendázat,** melynek elhordatása illetékes helyről már egy év előtt lett meg-
ígérve, még mindig ott díszíti, akarjuk mondani csuflja e tért és veszélyeztetli az arra felé mindinkább növe-
kedő forgalmat. Mikor hordják már el e monstnumot onnét?!

— **Piacvizsgálat.** A tepsnap hetivásáron *Andro-
vits Béla* rendőrbiztos tartotta meg a piacz vizsgálatot s elkoboztatott nagyobb mennyiségű éretlen gyümöl-
csöt és több kilo romlott hust. Igazán helyes dolog, hogy a piacz vizsgálatot minden hetivásárkor kellő szigorral foganassittatja a hatóság.

— **Közbiztonsági állapotok az épülő akad.
palota tájékán.** Több oldalról kaptunk panaszokat, hogy az új akadémiai palota építkezésénél alkalmazott munkások közül, különösen a cigány és olasz mun-
kások, kik a szabadban kampanyiroznak, veszélyezte-
tik a közbiztonságot az éjjeli tűzrakás által. Annyi bizonyos, hogy — ha mindjárt izolált helyen is — a szabadban rakott tűz veszélyessé válhat, pláne a mos-
tani szellős időjárás mellett a szomszédos házakra nézve és egyáltalán gondoskodni kellene arról, hogy az építkezés körüli térségre egész éjelen át rendő-
r ügyeljen. Igen ám, de mikor megint csak a régi notára kell térnünk, hol venni, ha nincs. — Ismét egy újabb alkalom arra, hogy a rendőrség létszámát okvetlenül szaporítani kell.

— **A páli szent Vinczéről nevezett irgalmas.
nővérek helybeli leánynevelő intézetnek** az 1897/8 tanévről kiadott „tudósítványát“ (miért nem értesítő? mindenestre elfogadottabb és jobb szó a „tudósít-
vány“—nál) is kézhez vettük. A tudósítvány a jelenlegi zárdaépület keleti homlokzatának rajzát is hozza azután igen érdekes adatokat közöl *Szártorisz Ferencz*, a polg. leányiskola igazgatójának tollából a selmeczi r. kath. leányiskola történetéhez a legújabb korig, bele-
vonva a jelenlegi épület felavatásával kapcsolatos ünnepélyeket is s két sikerült képben bemutatván az előbbi s a jelenlegi zárdaépületet. A tudósítvány az-
után ismerteti a polgári leányiskola tananyagát, a növendékek névsorát, az elemi leányiskolát, a kisded-
ővő működését, s végül az ismétlő iskolát. A statisztikai táblázatból kivesszük, hogy a lefolyt tanévben e leánynevelő intézetnek összesen 526 tanulója volt és pedig 501 helybeli és 25 vidéki. A tantárgyak válogatottsága és a tanerők buzgalma elég kezesség s bizonyíték arra nézve, hogy e tanintézet kiváló helyet foglal el a nevelés terén.

— **A selmeczi népbank f. é. első felének for-
galma.** A selmeczi népbank részvénytársaság 1898-ik első felévi forgalmat következőkben tüntetjük fel: a beté-
tek állománya 1898 június 30 403.246 frt, emelkedett 27.296 frttal, a váltótárca 348.721 frt, tehát nagyobb 26.424 frttal, a jelzálogos kölcsönök 144.708 frt, sza-
porodás 3204 frt, kifizálogok lettek 18156 frt, emel-
kedtek 1762 frttal. Az összforgalom volt 1.742.562 frt, a múlt első felévéhez viszonyítva, melyvolt 1.593.604 frt, mutatkozik 148.958 frtnyi, emelkedés.

— **A „Selmeczbányai Kalauz“** elkészült és kap-
ható a *Joerges-féle* könyvkereskedésben. — A hézagot pótló kis munka fölött kritikát gyakorolnunk tiltja a szerkesztésbe való részvételünkönk eredő érdekelt-
ségünk.

— **Klincok Náczó** a szklenói fürdő „*Pareniczá*“—
jába menván hüsölni, ott oly szórakoztató, élénk élet van, hogy rá nem ér „okoskodni“, okoskodásait csak a jövő héten fogja folytatni.

Mélyen tisztelt közönség!

Daczára a mindinkább szaporodó konkurencziának, nagy áruházamban képes voltam és képes vagyok most is legjobb minőségű áruimat az ismert olcsó árak mellett árusítani.

Most, hogy konkurencseimnek száma ismét megszorodott, kénytetve érzem magamat a nagyrabecsült közönség szives tudomására hozni, hogy képes leszek ezentul is **kitünő minőségű áru és olcsóság által a versenyt kiállani.**

Egy szóval minden törekvésem oda fog irányulni, hogy **áruimnak kifogástalan és kitünő volta mellett is, az árakat a legolcsóbbra szabhassam.**

Megköszönve az eddigi és kérve a további nagyrabecsült pártfogást maradok

kiváló tisztelettel

Weisz Adolf.

Selmecezi telefontelefon-„Ujság”

Megjelenik minden vasárnap d. e. 9 órakor pontban Zóna idő szerint.

Vezércikket a felelőtlen szerkesztő nem küldött

Tárca. Az árok rejtelméi. Egy kies fehérsü felvidéki városkában történt. Este volt; a gázlámpákat nem gyújtották meg, mert a naptár holdfényt jelzett s a hold sűrű, fekete felhők mögé bujt, s így egiptomi sötétség terjeszkedett az utcákon. Argusz Aron nyugtalanul fészkelődött karosszékén, egy névtelen levelet forgatván ujjai közt. Tehát jegyese megcsalja; összejön ma este egy fiatal emberrel egy ismerős nő lakásán. Utána! Megkerüli a házat; ott, ott látja a nyitott ablak mellett ülni a kettőt, szenvedélyesen tüszögve mert az ablak alatt elyonuló árokból felszálló mefitikus páráktól náthát kaptak. Ó, t. i. Aron, közelebb hajol s eltűnik a föld színéről, mert beleesett a korlát nélküli árokba; az ablakban ülő tüszögő pár szétriad, a fiatal ember, ki még nem ismerte a környéket, hirtelen kiszökik az ablakon, hogy megnézeze mi okozta a zuhanást; előre rohan s plats, belepotyog a patakba, hol valami sötét tömeg mozog; a lány az ablakban kiáltana, de nem tud a tüszögéstől, melyre nem sokára kettős rivalgó prüszkölés felel az árokból. Most hirtelen zápor, felhőszakadás támad; az árokba bőmbőlve hőmpölyög a piszkos nemp atulsizagu víz, a elragadja a butorkáló két alakot; majd megdagad az ár, betódul a szobába, hol a leány trüszköl, megkapja a leányt, egyet fordít rajta, s viszi ki az ablakon a már eltűnt két alak után. Rettenetes! — Másnap távirat jött, hogy három emberi alak uszkal a Garamon mindenféle dologból csodamódon összegubanczolódtott tutajon. Ez a három ember a mi hőseink. E rémhír hallatára a város rögtön beboltoztatta azt az árkot, s ezentül nincsenek rejtelméi.

Belföld. A XI és XII rangosztály összes tisztviselői egyetértőleg felterjesztést tesznek a kormányhoz, melyben lemondanak összes járandóságokról a kinstar javára. Nemes elhatározásukat avval indokolják, hogy mivel fizetésük a megélhetésre ugyis kevés, inkább gyorsabban akarnak elpusztulni, mint lassu éhhalállal. —

Helyi hírt. A kis vásártéri gerendás amfiteatr rumot, mint halljuk, legközelebb kiadják egy szintársulatnak nyári színházul; a közönséget odakötözik a gerendákhoz, hogy az amfiteatrom eredeti rendeltetése legalább némileg megőrizve legyen.

Személyi híreket nehogy párbajokba kevertessék, nem közöl ezentul a selmecezi telefon-hirmondó felelőtlen szerkesztősége.

Szerkesztői üzenet.

Psychologusnak. Ön azt kérdezi tőlünk; „mikor forrja ki magát a zsem?” Erre határozott választ, mint ön azt kívánja, nem adhat senki seni. Van olyan zseni, ki sohasem, élete utolsó pillanatáig sem „forrja ki magát.” És van olyan zseni, ki nagyon hamar „forrja ki magát” s mint egy rövid ideig fénytárasztó meteor lehell, ámde nem a semmisségbe, hanem az örökkévalóságba. A talentumos és lángeszű emberek olyanok, mint a gramatikában a „rendhagyó igék.” Ezeket kaptafára huzni nem lehet és ha mindgyárt belé is pusztulnak, mint oly sokan közülök; mégis sokszor az utókor merev, hideg, kemény szobrokat emel nekik... persze, hogy a legtöbb életükben is ily mereven, hidegen és keményen bántak el.

A közönség köréből.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon tisztelt jó barátaink és ismerőseink, kik drága férjem s illetve atyánk elhunytá alkalmával részvétükkel szivesek voltak felkeresni, fogadják ez uton halás köszönetünket.

Kőpatak, 1898. július 22-én.

özv. Hoffmann Sándorné és családja.

Köszönetnyilvánítás.

Fogadják Jákó Gyuláné ó nagysága és a vele egy időben fűrdött, általam ismeretlen nevű fiatal hölgy mélyen érzett köszönetemet és életem fogytáig általam el nem felejthető hála érzetemet kifejezését azon bátor segítségükért, mellyel az életveszedelemből, saját életük veszélyeztetésével kimentettek engemet, ki a fűrdőhelyet nem ismerve és a felírásra nem ügyelve, a Fizély-féle uszodamélyebb és csak uszóknak szánt részébe, saját vigyázatlanságomfolytán e hó 18-án kerültem, s már-már eszméletemet veszelve fuldokoltam.

Fischer Irén.

Tudomásul!

A midőn a nagyérdemű közönség becses tudomására hozom, hogy selmecezbányai szabó üzletemet Székes-Fehérvárra teszem át, egyben köszönöm eddigi szives pártfogását és tisztelettel kérem, hogy abban engemet továbbra is részesíteni méltóztatnék, mivel én Székes-Fehérvárról is évenként kétszer a két főévad kezdetén

Nyomatott Joerges Ágost özv. és Fia könyvnyomdájában, Selmecezbányán. 1898.

a legdivatosabb szövet mintákkal Selmecezbányára jövők, hogy ruha és különféle öltöny készítésének megrendelését személyesen álvhessem.

Megkülönböztetett tiszteletemnek kifejezését adva, maradok

Selmecezbányán 1898 július havában

alázatos szolgálja
Czemmel György.

NYILT-TÉR.*

Tekintetes

Emöki Adolf akadémiai tanársegéd urnak
Helyben.

Van szerencsénk értesíteni, hogy az ön és dr. Tóth Imre ur között felmerült becsületbeli ügyben eljártunk s a tárgyalások után, minthogy dr. Tóth Imrét lovagias elégtételadásra képtelennek állítottuk, becsületbírósg megalakítását határoztuk el. A becsületbírósg dr. Tóth Imrét lovagias elégtétel adásra képesnek ítéltvén, mi e **becsületbírósgai ítélet** alapján újból megkezdettük a tárgyalásokat, melyeknek során most már elfogadhatónak találtuk azt, hogy dr. Tóth Imre ur önnek elégtételt adjon és elfogadtuk a felajánlott elégtételt, a becsületkérését, mely is az ő általa kiállított nyilatkozat szerint a következő.

Nyilatkozat.

Alulírott kijelentem, hogy a „Selmecezbányai Hetilap” 1898. évi július hó 17-én megjelent számának nyílt-terében az általam irt és nevem alatt megjelent közleményvel egyéni reputációmát kívántam megvédelmezni s nem volt szándékomban Emöki Adolf urat sérteni.

Amennyiben Emöki Adolf ur a közlemény által sértettnek érezné magát, s az általam használt kifejezések és kitételek ily módon is értelmezhetők a szándék nélkül elkövetett sértésér **becsületot kérek** s a dolog fölötti őszinte sajnálkozásomnak adok kifejezést, feljogosítván Emöki Adolf urat arra is, hogy e nyilatkozatomat közzétehesse.

Selmecezbánya, 1898. évi július 23-án.

Dr. Tóth Imre.

Ezek után mi, újból hangsúlyozzuk, a **becsületbírósgai ítélet** alapján elfogadva ez elégtételt; — az ügyet a lovagias szabályok szerint befejeztünk jelentjük ki.

Selmecezbánya, 1898 évi július hó 23-án

Kuti István, s. k.

Murányi Karoly, s. k.

* E rovat alatt közlöttékért nem felelős a Szerk.

Pályázat.

A selmecezbányai akadémiai kör a **köri felügyelői** állásra pályázatot hirdet.

Pályázni kívánótól megkivántatik, hogy erkölcsileg kifogástalan, ovadékképes (100 frt) egyén legyen, ki magyarul beszél.

Bővebb felvilágosítással szolgál Acker Viktor szünidei elnök minden kedden esti 7—8 óra közt a köri helyiségben.

Selmecezbányán, 1898. július 23-án.

Szeöke Imre, elnök.

Házeladás! ●●●●

Egészségi okokból örök áron, kéz alatt eladni szándékozom a Honvéd utcában fekvő,

egy emeletes ●●●●●●●●

●●●●● házamat **mielőbb!!**

Venni szándékozók forduljanak hozzám.

Tisztelettel

Czunna József,
háztulajdonos.

Kérje
The Continental
a Bodega Company.
világhíri spanyol és portugál
borait
Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.
Kaphatók az összes finomabb
fűszer és csemege kereskedé-
sekben, valamint poharanként
az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.
Saját fiók: Budapest
csakis: IV. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca
sarkán, a Gentry-Casinnal szemben.

„Bodega“-borok főelárusítója Selmecezbányán
Ernst Zsigmond,
kinek főtéri üzletében a legjobb minőségű külön-
féle és mindig friss töltésű ásvány-vizek is
palaczkokban kaphatók.

Gyár: **Alsó Hámor, Bars megye.**

Gyári főraktár: **BUDAPEST, Andrásy-ut 29. (I. em.)**

Raktár: **BÉCS, I., Seilergasse 1. szám.**

A „SZANDRIK” ezüstárú-gyár,

mely az 1752-ben Selmecezbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,
saját vagy adott rajzok szerint előállit:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolo-
kat, gyertyatartókat, serlegeket,
dísz-emléktárgyakat és versenydíjakat,
mindennemű evő-készletet gazdag választékban,
pipere-tárgyakat. stb. stb.